

süresi, 47. Âyet gibi) Âyetler geldiği halde şimdi aleyhlerinde bazı âyetler gelmiş olduğundan dolayı da hiddetleniyorlardı. Halbuki gelen Âyet-i Kerîmeler, hakikatı ifade ediyorlardı.

VE nihayet Yahûdiler Siyasî endişeye de kapılmışlardı. Zira çoktanberi kaybettikleri iktidara geçmek için fırsat beklemekte idiler. Tam Evs ve Hazrecin birbirine düştükleri bir zamanda İslâmiyet meydana çıkmış ve bu iki kabileyi birleştirdikten başka, bir de Medîne'de yeni bir İslâm devleti meydana gelmiş ve kendileri de buna tâbî olmak zorunda kalmışlardı. Müslüman devleti kökleşmeye başlamış ve etrafa gazâ ve seriyeler tertibederek mevcudiyetini hissettirmiş ve başarıya doğru yol almıştı. Artık Yahûdi emeli tamamen elden gitmek tehlikesi ile karşı karşıya bulunuyordu. Bunun için İslâmın düşmanları ile anlaşmak, onlara yaklaşmak, onları İslâm aleyhine tahrik etmek ve içerde de ayrıca bilfiil faaliyette bulunmak lâzım geldiği düşüncesiyle hareket ediyorlardı. Bu sebeple de her türlü düşmanla teşrik-i mesâi etmekten başka içerde yapılmadık fenalık bırakmıyorlardı. Hatta Kureyşin tahriki ile Suikaste bile teşebbüs etmekten çekinmediler. Ve nihayet yukarıdan beri, kısaca, sıraladığımız sebepleri, kendi aralarında, derpiş ederek İslâmiyet ve İslâm Peygamberi aleyhinde müthiş bir faaliyete ve hareketlere giriştiler. İşte Medîne Yahûdileri ile teferruatının İslâmiyet ve Hz. Peygamber (S.A.) aleyhinde giriştikleri faaliyetlerden sonradır ki, Yahûdiler aleyhindeki Âyet-i Kerîmeler nâzil olmuştur. Meselâ, Mâide süresi 13. Âyetten başlayıp 60. Âyet-i Kerîmeye kadar devam eden Âyet-i Kerîmelerde olduğu gibi, her Yahûdi kötülüğünden sonra onu bildiren Âyetler gelmiş ve böylece Yahûdilerin iç yüzleri Cenab-ı Hak tarafından Rasûlü Ekreme (S.A.) bildirilmiştir.

Halbuki Yahûdiler, gerek Rasûlü Ekrem (S.A.) ve gerekse Müslümanlar tarafından itibar görmüşler, bütün hakları teminat altına alınmış, müttefik olarak kabul edilmişler, farksız muameleyle tâbî kılınmışlardı. Rahat bir idareye kavuşmuşlardı. Ne yazık ki, tarih boyunca gösterdikleri fiil ve düşünceleri, kendilerinden başkalarına her türlü kötülüğün tatbik edilmesinin mubah olduğunu, İslâmiyete karşı da gösterecek ve uygulayacaklardı. Fakat sonunda hüsrana uğrayacaklar, ihânet ve sünîyetlerinin cezasını yine kendileri hazırlayacaklar ve bir daha da önemli bir topluluk meydana getiremeyeceklerdir.

İç Ziyinet

Cahit ZARİFOĞLU

İndi gökten
Sarsarak ve kucaklıyarak,
Gönlü kuşatan ak duvarlarda
Dokundu kelimelere alevlerle
Mânâlar harman oldu dillerde.

Çağlar açıldı aralandı kapılar.
Tabiat yarıldı toprağın nabzı patladı.
Düşüncenin bağlanıp dağlanıp
Gözlerin dehşetle büyüdüğü
İdrakin kenetlendiği bir âlemde,
İnce haykırışlar
İp-ince duyuslar içinde
Sürecek kıyamete kadar
Sürecek insanın tâ en içine
En derinine.

İndi gökten
Sanki çarpmamış
Yeryüzünde hiç bir yürek
Gelip geçmiş binlerce saltanat
Çöktü geçici tarihlerin dibine
Âyetler süreler melekler
Açtılar iki kanat
Kâinatlar büyüklüğünde.

Kelimeler az az sırrı açık eyleyince,
Önce titredi yaklaşamadı âteşe cihan.
Sefil oldu yüzbinlerce nasıbsız
Tâki zaman bağışlandı
Tarih bağışlandı
Ve kabûl olundu can.

Çağlar topların önünde eriyen taş benzeri
Sözler yıktı gönüllere tırmanın gölgeyi
Sıyrıldı şeytanın kir torbası ellerinden
Açtı ufukları
Açtı canlara dağ saraylarını
Su saraylarını zümrüt saraylarını
Saldı gönülleri bir hoş engine.

Nür yüklü yüzler karşı karşıya
Birbiri içine şimşekler çakar.
Kalk
Ayağa KALK iç-içe dur
Tak Kur'an'dan gelen ziyinetlerini
Yalvar Yalvar.